

Geografija tišin

ZDENKO HUZJAN

GALEBERIJA
MURSKA SOBOTA

GEOGRAFIJA TIŠIN. ZDENKO HUZJAN. SLIKE.
GALERIJA MURSKA SOBOTA
4. FEBRUAR– 24. MAREC 2021

Ostareli pojek, 2018, 60 x 45 cm, olje na platnu

Geografija tišin
ZDENKO HUZJAN

---

slike

Geografija tišin. Zdenko Huzjan. Slike
Galerija Murska Sobota, 4. februar – 24. marec 2021

© 2021, Galerija Murska Sobota

Postanitev razstave
Robert Inhof, Zdenko Huzjan

Uredila
Robert Inhof, Miloška Žalik Huzjan

Besedilo
Dr. Robert Inhof
Reprodukcije / Oblikovanje
Miloška Žalik Huzjan

Založnik
Galerija Murska Sobota
Za založnika
Robert Inhof

Tisk
Collegium graphicum d.o.o., Ljubljana
Naklada
200

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Občina Moravske Toplice

Mestna občina
MURSKA SOBOTA

MEGRAS

idea televizija

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

75(497.4):929Huzjan Z.

HUZJAN, Zdenko

Geografija tišin : slike : [Galerija Murska Sobota, 4. februar - 24. marec 2021] / Zdenko Huzjan ; [besedilo Robert Inhof]. - Murska Sobota : Galerija, 2021

ISBN 978-961-94816-1-5

1. Inhof, Robert

COBISS.SI-ID 42820355

Vse pravice pridržane. Noben del te izdaje ne sme biti reproduciran, shranjen ali prepisan v kateri koli obliki oz. na kateri koli način, bodisi elektronsko, mehansko, s fotokopiranjem, snemanjem ali kako drugače, brez predhodnega pisnega dovoljenja lastnika avtorskih pravic (copyrighta).

Zdenko Huzjan je nedvomno eden od slovenskih najbolj izvirnih in mojstrsko dovršenih likovnih umetnikov. To nenazadnje dokazujejo tudi njegova obsežna bibliografija, sezname odmevnih samostojnih razstav, sodelovanja na skupinskih razstavah, prav tako pa tudi zastopanost njegovih del v številnih javnih in zasebnih zbirkah doma in v tujini. Njegov izjemno obsežen opus obsega slike, risbe, grafike in skulpture, ki ves čas dokazujejo, da je umetnik zvest izključno svojemu lastnemu ustvarjalnemu imperativu ter da ga prilagajanje svojega ustvarjanja vsakokratnim najnovejšim umetniškim trendom niti najmanj ne zanima. Ob tem je Huzjan tudi pesnik in pisec, ki v svojih sestavkih ne razpreda o likovni teoriji, ampak z besedami povzame in hkrati tudi razširi zelo različne plasti svojega ustvarjanja.

Huzjan vse od leta 1972, ko je diplomiral na ljubljanski Akademiji za likovno umetnost, ustvarja dela, ki v nobenem obdobju in nobenem segmentu ne kažejo nobenega pešanja ali upadanja v svoji kakovosti. Tematika, ki si jo je slikar izbral prav toliko, kolikor si je tematika izbrala njega, ostaja vseskozi ista. S svojim delom se posveča najglobljim človeškim eksistencialnim stiskam, zamejenim z rojstvom in smrtjo. Ta tragična izkušnja bivanja je pri njem artikularna v poseben prostor oziroma, natančneje rečeno, medprostor. Pri tem gre za liminalno zono med rojstvom in smrtjo, zimo in pomladjo ter nočjo in dnevom. Gre za specifičen medprostor, ki ga vsebujeta stičišče in tudi presečišče, in interakcijo med nasprotji. Takšen medprostor pa je v folklori tradicionalno veljal za nevarnega, saj naj bi se ravno v takih liminalnih stičiščih in presečiščih, kakor je npr. polnoč kot liminalni medprostor med koncem noči in začetkom dneva, pojavljali tudi duhovi. Tako razumljeno je Huzjanovo slikarstvo: »zavezano nekemu času, ki ni v času, a je tik ob njem; kot da gre za stanje tik pred vstopom v čas ali tik po njem«.¹

Huzjanovo slikarstvo je ves čas zavezano zagrobnemu svetu, tako da nas ne čudi, da so umetnika naši odlični slovenjegraški kolegi uvrstili na razstavi, ki sta bili posvečeni zagrobni tematiki; razstava, ki je bila postavljena leta 2002, z naslovom *Hommage á Tisnikar* in razstava *Memento. Kakor senca so naši dnevi* leta 2016, na kateri so bila Huzjanova dela predstavljena skupaj z deli avstrijskega umetnika Hermanna Falkeja. Prostor Huzjanovih slik ves čas neposredno predstavlja in izpostavlja prav to stičišče in presečišče dveh svetov in dveh časov. Pri tem je značilno slikarjevo sočutje do vsega živečega, čaščenje medsebojnih odnosov in iskanje ter ustvarjanje prostora za nastanek in bivanje mitskega in tragičnega. Takšno prvinsko iskanje je v svoji arhaičnosti povsem tuje sodobnemu tehničnemu principu, ki ga predstavljata sodobni Prometej in sodobni Ikar, Franklin in brata Wright, ki sta iznašla zrakoplov, ki ga je mogoče usmerjati. Prav to so namreč tisti uničevalci občutka za daljavo, ki predstavljajo grožnjo, da Zemlja znova zapade v kaos, saj telegram in telefon uničujeta kozmos. Mitsko in simbolno mišljenje v boju za poduhovljeno vez med človekom in okoljem ustvarjata prostor kot prostor molitve ali prostor misli, ki pa ga električna hipna povezava umori.²

¹ Miklavž Komelj, »Nežno vztrajanje«: Zdenko Huzjan. *Zatišna lega*, r. k., Galerija Eqrna, Ljubljana 2019.

² Aby Warburg, »*A Lecture On Snake Ritual*« (1939). Slov. prevod Amalija Maček, »Kačji ritual«: *Izbrani spisi*, Studia Humanitatis, Ljubljana 2019, 296.

V ponaredku Časa, v katerem človek, zaradi izjemnega tehnološkega razvoja in nujne odvisnosti od različnih elektronskih naprav z vsemi njihovimi žičnimi in brezžičnimi povezavami, s katerimi je povezan z drugimi ljudmi, postaja vse bolj podoben bolniku, ki ga pri življenju ohranja neprestana priključenost na reanimacijske naprave. V času, ko človek potrebuje čedalje več in čedalje močnejše dražljaje na svoji nesmiselni poti po takojšnji uresničitvi idealov kanonizirane popolne lepote, večne mladosti in večnega tuzemskega življenja, izpolnjenega predvsem s kratkoročnim spominom, delujejo Huzjanove podobe morbidno in nezaželeno in s tem tudi izgledajo kot moteči elementi, kot madeži, ki jih treba potisniti čez rob idealizirane in neomadeževane podobe sveta.

Umetnik se pri svojem ustvarjanju napaja iz povsem drugačnega vodnjaka življenja in s tem Času pusti njegovo trajanje v vseh časovnih subtilnih odtenkih. To tujost in navidezno morbidnost ter staromodnost njegovih slik lahko zaznamo tudi v dejstvu, da njegove slike omogočajo duhovni prostor človeške bližine, a hkrati ohranjajo tudi možnost razdalje. Tisto, kar pa se zdi sodobnemu človeku pri Huzjanovih slikah najbolj tuje in grozljivo, je spoznanje, da njegova dela ne omogočajo samopozabe, in predvsem dejstvo, da slikar tudi smrti in minljivosti odredi poseben prostor. Huzjanove podobe se v svoji makabristiki sklicujejo predvsem na mumije, napol razpadla trupla, kakršna so se v evropski likovni umetnosti upodabljala od 14. do 16. stoletja. V tem smislu njegovo ustvarjanje ohranja bistveno in dokončno razlikovanje od takšnega razumevanja trupla, kakršnega srečamo recimo v ameriški pogrebni industriji, kjer v dvorani, namenjeni zadnjemu slovesu, ni toliko izpostavljeno pravo truplo; prej lažno-živ človek, ki so ga pogrebni mojstri naličili in uredili tako, da vzbuja iluzijo življenja. Huzjanove podobe se prav tako popolnoma razlikujejo od razumevanja umirajočega telesa, kjer so nekdanji simboli, grozljivi okostnjaki in spokojna trupla za vselej pregnani iz modernega sveta, medtem ko se Smrt pojavi v podobi bolnika, priklenjenega na bolniško posteljo, posutega z množico cevk in igel ter obsojenega na mesece in leta inferiornega življenja.³ Tisto, kar bi bilo, hipotečno rečeno, grozljivo na Huzjanovih slikah ni dejstvo, da vsak človek nekoč mora umreti, ampak predpostavka, da nihče ne bi mogel nikoli umreti. Take predpostavke pa v njegovem ustvarjanju ne srečamo, kar je vsekakor poživljajoče in spokojno dejstvo. Hrepenenje po večnem življenju se v Huzjanovih slikah tako kaže kot prekletstvo, ki ga zelo nazorno izraža slovenska ljudska pripoved, v kateri zvitež Smrt pretenta tako, da jo opijani in zapre v prazen sod ter jo prisili k obljubi, da nikoli več ne pride ponj, kar mu ujeta Smrt tudi obljubi. Ko pa se zvitež postara in bi rad umrl, kliče Smrt, da pride ponj, a ta ostane zvesta svoji obljubi in se zanj ne zmeni.

Huzjan s svojimi slikami pretanjeno izraža razmislek o bistvu življenja, ne da bi bil narativen, patetičen ali banalen in enako počne tudi v svojih tekstih. V enem izmed svojih zapisov pravi: »Kadar ideje šele nemočno lebdiijo, nehote, ne da bi to načrtoval, priključem vase vroča panonska poletja iz otroštva in z njimi senčno, tišinsto podobo takratne dnevne sobe, prepojene z vonjem knjig. In v tej tišinsti obliki se velikokrat priključim še moje otroštvo ob Kobiljanskem potoku, ki je vijugal pod mestom in kjer sem nekoč poleti modeliral v gluho glineno nabrežje svoje prve podobe. Tam je pod gladino zamočvirjene vode nemo dišalo po sladki trohnobi in nad mestom je dišalo po deviško tišinastih krizantemah med grobovi.«⁴ V tem kratkem odlomku umetnik v bistvu strne in zgosti ves suspenz slik iz svojega zadnjega cikla. Cvetovi na Huzjanovih slikah niso neki specifično določeni cvetovi, saj pomenijo vse cvetove hkrati. Kot take predstavljajo svojevrsne markacije in kašipote na poti proti tistemu, čemur običajno pravimo dom in s tem ne mislimo nujno naše hiše in našega dvorišča, temveč predvsem neko posebno stanje duha.

---

³ Phillipe Ariès, *Essais sur L'histoire de la mort en occident* (1975). Srb. prevod Zorica Banjac, *Eseji o istoriji smrti na zapadu od srednjeg veka do naših dana*, Pečat, Beograd 1989, 227.

⁴ Zdenko Huzjan v elektronski pošti avtorju dne 13. november 2020.

Na posameznih slikah, kot sta sliki *V perutih cvetja* in *V cvetju nabrano življenje*, se zdi, kakor da smo priča svojevrstni kozmogoniji, pri kateri naslikano bitje neposredno iz svojega telesa in bivanja radodarno ustvarja raztrose zvezd svojega lastnega ozvezdja, po katerih ravna in usmerja svoje življenjsko potovanje. Cvetovi so naslikani kot cvetlični vzorci, kakršni so se v času slikarjevega otroštva kot dekoracija pojavljali v notranjosti skoraj vseh stanovanj. Na ta način postaneta brezprostorje in brezbrežnost Huzjanovih prostorov združevanje brezbrežja in imaginarnega ter fantazmatskega interierja. Nekje v tem prepletu preteklosti, ki ni prava preteklost, in sedanjosti, ki ni prava sedanjost, srečamo žive in pokojne slikarjeve prijatelje.

Cvet, ki se najbolj tradicionalno uporablja za okraševanje grobov, je krizantema. Vendar pa krizantema ni edini cvet, ki se simbolno veže z zagrobnim svetom, saj se cvetje po analogiji povezuje tudi z metulji, kajti pogosto predstavlja tudi duše umrlih. V antični mitologiji med različnimi metamorfozami srečamo tudi Adonisa, ki se je po smrti spremenil v anemono, in Narcisa, ki se je, potem ko je utonil, spremenil v narciso. Tudi Persefono, bodočo kraljico podzemlja, je Hades ugrabil, ko se je na sicilskih planjavah igrala s prijateljicami. V Svetem pismu so omenjene lilije na polju, ki niso deležne nobene metamorfoze. Nič se ni spremenilo v njih in tudi same se ne spreminjajo v nič, temveč enostavno so. Neposrednega zagrobnega pomena svetopisemska omemba teh lilij nima, so pa zelo modro umeščene na mesto, kjer je govora o tem, da si nihče med nami ne more s svojo skrbjo podaljšati svojega življenja za en sam komolec. Lilije na polju se ne trudijo in ne predejo, a še Salomon v vsem svojem veličastju ni bil oblečen kakor ena od njih (*Mt 4, 27-30*). Lilije na polju so rože, v katere se ni spremenilo nič in se tudi same niso spremenile v nič drugega. Slikarjevo vztrajno poudarjanje »tiščinastega« bistva slik pa nas povsem smiselno vodi k Harpokratu, ki je v antični mitologiji bog tišine, skrivnosti in nedolžnosti. Harpokrat je helenizirano ime egiptovskega boga Hora, sina Ozirisa in Izide, čigar kult je bil razširjen med ljudstvom grško-rimskega sveta. Grki so ga razumeli predvsem kot boga tišine, saj so ga Egipčani prikazovali kot otroka, ki ima pred zaprta usta postavljen kazalec. Njegove skulpture so stale nad vhodi v templje in pozivale ter opozarjale ljudi, naj v posvečenem prostoru ne govorijo. Stari Grki so se mu ob priložnostih, ko jim je bila zaupana kakšna pomembna skrivnost, zavezali tako, da so mu darovali cvetove.

Različno od Huzjanovih slik generičnih embrionalnih bitij z velikimi ovalnimi podobami glav in lobanj, se podobe v ciklu *Geografija tišin* ponekod manifestirajo v podobe konkretnih in njemu dragih ljudi. Tako lahko na nekaterih slikah prepoznamo slikarjevo ženo Milojko in slikarjevega pokojnega prijatelja in pesnika Milana Vincetiča (*Pesnik MV pod oblaki*). Fragmentirane človeške podobe so predstavljene kot uvelo listje in v svojem bistvu krhke in lomljive, saj so odete v pregrinjala lastnih ostankov. V svoji minljivosti spominjajo na osušene in uvele cvetove, na posušeno jesensko listje, povsem prepuščeno volji vetra, in na zmečkane insekte, projicirane na steno spomina. Tudi položaji figur so predstavljeni kot okruški, ki tokrat zelo spominjajo na položaje mumij iz palermskih katakomb. Same geste upodobljenih figur dobijo značaj fragmenta, ki je iztrgan iz nekega širšega sklopa gestikulacij. Ob tem ostane nepozabno vtisnjena v spomin in v slikarjevo nezavedno neka prav specifična gesta, pri kateri celotni koncept, iz katerega je vzeta, ni pomemben. Te geste se skozi plasti spomina in nezavednega pojavijo kot nepričakovani gostje, iztrgani iz nekih drugih, zdavnaj pozabljenih konceptov. V Huzjanovih figurah pa združijo zgoščenost smisla in vztrajnost spomina. Na ta način na njegovih slikah pogosto zaslutimo objeme, pestovanja in druge prijazne geste, medtem ko nekih izrecno grozečih in napadalnih gest ni mogoče zaznati.

Figure, ki izgledajo kot zmečkani in posušeni insekti, sence ali madež, so projekcije na steno spomina. Marko Košan pravi, da so Huzjanova telesa: »pripeta na velika barvna polja, ki so brez globine ali pa so zelo plitva«.⁵

---

⁵ Marko Košan, *Memento. Kakor senca so naši dnevi*, r. k., Koroška galerija likovnih umetnosti, Slovenj Gradec 2016, 8.

Včasih so v brezprostorju postavljene v položaj levitacije, včasih v položaj tavanja ali večnega sestopanja, včasih pa so zamrznjene v podobo, ki se slači. V posameznih primerih so figure postavljene v zelo nenavadne akrobatske položaje. Na posameznih slikah, kot primer slika *Milojka*, je naslikan samo obraz, medtem ko je telo odsotno. Videti je, kakor da je obraz postavljen na vzglavnik s cvetličnim vzorcem. Vendar pa te slike ne moremo razumeti v smislu neposrednega portreta, saj nas obraz še najbolj spominja na posmrtno masko, v kateri pokojnik v tem svetu ostane *in effigie* še dolgo potem, ko njegovo telo dokončno izgine. V tem oziru se zdi slika kot posmrtna maska, ki je ljubeče aranžirana tako, da dobi status relikvije.

V sicer negibnem Huzjanovem svetu marsikatera figura deluje kot nenavaden akrobat, ko s svojimi krhkimi nogami, postavljenimi v »špago«, poskuša ustvariti izmero lastnega sveta. Ta izmera ni matematična, prej gre za osebni prostor kot magični ris, ki tem figuram omogoči vsaj neko, četudi krhko, če ne že varljivo, zavetje. Ponekod pa so njegove figure postavljene v položaj raznožke, s katero figura poskuša preskočiti svoje življenje, svojo srečo, nesrečo in svojo usodo. Ta bitja si ustvarjajo možnost razsežnosti mitskega in tragičnega, s tem pa ustvarjajo tudi možnost katarze, očiščenja občutij sočutja in groze. Nenazadnje te slike, navkljub vztrajnemu izražanju *memento mori*, ki se ponekod v Huzjanovem opusu kaže tudi s človeškimi lobanjami kot tradicionalnim simbolom smrti, ne izražajo strahu pred smrtjo ne kakršnekoli morbidnosti. Prav zaradi nenehne navzočnosti smrti govori o izpolnitvi življenja in smrti kot njegovem naravnem in samoumevnem koncu.

Umetnik zelo premišljeno in skrbno naslavlja svoje slike, ne glede na to, da z naslovom, dodano besedo, v ničemer ne spremeni ne bistva, ne neme govornice slike. Videti je, kakor da bi bila šele s podelitvijo naslova, ki v tem smislu igra vlogo lastnega imena, slika za slikarja povsem dokončana in priklicana v bivanje. Slikar je v tem oziru podoben starozaveznemu Adamu, ki, namesto poimenovanja vsake posamične živali, poimenuje vsako svojo posamično stvaritev. Ne glede na to, da ne slike, ne njene percepcije, slikar z naslovom ne more spremeniti, pa so naslovi njegovih del zelo ustrezni in nepozabni. Precej lažje se je tudi pogovarjati o posamezni sliki in si jo priklicati v spomin, če ima svoj naslov, torej svoje lastno ime, kakor pa če se nanjo sklicujemo izključno kot na eno izmed mnogih sorodnih slik.

Naslov cikla *Geografija tišin* govori o nekem teritoriju. Teritorij Huzjanovih slik obstaja pred slikami, kakor vsak teritorij zmeraj obstaja pred zemljevidom. Umeščenost se v slikah spremeni glede na to, ali gre za odhod od doma ali vračanje domov. Leonardo da Vinci je leta 1502 kot vojni inženir Cesara Borgie naredil bolj ali manj natančen zemljevid mesta Imole. Nizozemci so bili v 17. stoletju prvi, ki so resno izdelovali zemljevide kot okras, ki se ga obesi na steno. Svoja stanovanja so krasili z atlasi kot posebnimi opisi znanega sveta, holandski umetniki pa so tako okrašene interierje upodabljali na svojih slikah. Zanimiva je Borgesova zgodbica, ki jo Jean Baudrillard omenja v svoji knjigi *Simulaker in simulacija*. V njej cesarjevi kartografi rišejo tako podroben zemljevid, da na koncu natančno prekrije ozemlje.⁶ Zemljevidi nam dajejo mero prostora, razmerja med kraji in merljive podatke. Zemljevid, ki bi potemtakem bil narejen v merilu 1 : 1, izraža ozemlje kot simulaker, ki je povsem eksaktno prevrtljiv in izmerljiv.

Geografija prostora Huzjanovih tišin je predvsem geografija stanja duha in zato geografija brezprostorja, ki ga ne moremo določiti z vzporedniki in poldnevnikmi. To brezprostorje omogoča pojavljanje in izginjanje, srečevanje in ločevanje, v glavnem pa tavanje in vztrajanje tiste vrste, ki ga je japonski pisatelj Haruki Murakami označil kot *sibirsko histerijo*. Murakami piše: »Vsak dan vidiš sonce vziti, kako gre čez nebo in zaide na zahodu, in nekaj v tebi se zlomi in umre. Odvržeš plug, glava je popolnoma brez misli, in začneš hoditi proti zahodu. Proti

---

⁶ Jean Baudrillard, *Simulacres et simulation* (1980). Slov. prevod Anja Kosjek, *Simulaker in simulacija*, Študentska založba (Knjižna zbirka Koda, Ljubljana 1999).

deželi, ki leži zahodno od sonca. Kakor obseden hodiš naprej, dan za dnem, ne da bi se zmenil za hrano in pijačo, dokler se ne zgrudiš in umreš. To je *hysteria siberiana*.⁷

Eden izmed značilnih segmentov Huzjanovega opusa sta molk in tišina. Molk tukaj ni vakum, ki ga zvočno ne more poseliti noben glas. Molk ni stanje, v katerem ni ničesar, prej je nekaj, kar je še najbolj podobno pavzi, ki je sestavni del glasbe. Prav tako tišina na Huzjanovih slikah ne predstavlja nezmožnosti komunikacije. Tišina nagovarja na svoj zavezujoč način in slikarstvu podeljuje veličino notranjega govora. Tišina je slikarstvu »lastna in usojena. Zato ni izguba besede, ampak njen umik v zanjo bolj ustrezni in izvorni prostor. To je notranji prostor, ki ga je treba ubesediti s pravim izrazom, z nemim ali izgovorjenim, da se zlijeta notranjost in zunanost, tišina in izgovarjanje neizrekljivega.«⁸ Giambattista Marini je leta 1614 imenoval pesništvo govoreče slikarstvo in slikarstvo molčeča poezija.

Alain Corbin v svoji knjigi *Zgodovina tišine* pravi, da so ljudje včasih menili, da je tišina »pogoj za zbranost, posluš za samega sebe, meditacijo, molitev, sanjarjenja; predvsem so jo imeli za notranji prostor, iz katerega izhaja beseda.«⁹ In potem resignirano ugotavlja, da je danes »težko najti tišino, kar nas ovira pri tem, da bi slišali notranji govor, ki pomirja in daje spokoj. Družba zapoveduje, naj se uklonimo hrupu, da bi postali del vsega, namesto da bi prisluhnili sebi.«⁹ Tišina je na poseben način značilna za celoten Huzjanov opus, nikoli pa ni zapovedujoča in prepovedujoča. To je svet v tišini, v katerega ne moreš vstopiti drugače, kakor ravno s tišino, sicer slika zakrknje v sliko kot izpraznjen predmet, podoben gozdu, v katerem so se pred hrupom poskrile vse živali.

Slikar svojega sveta ne kartografira in ne dokumentira. Nasprotno atlasom slikarjev svet ni slikan iz ptičje perspektive, temveč je slikan tako, da je slikarjevo očiče postavljeno neposredno v slikovni prostor. Je pričevalec, interpret in ustvarjalec nekega drugačnega sveta in drugačnega Časa, tistega, ki z linearnim časom nima nobene veze. Svet, ki ga tako ustvari, je svet tišine, skrivnosti in nedolžnosti. Cvetovi na njegovih slikah ne predstavljajo le zvezd nekega notranjega ozvezdja, temveč so to hkrati tudi daritve in umetnikov poklon tišini, ki sploh omogoča pravo komunikacijo, tako s seboj in z drugimi ljudmi, kakor tudi s svetom nasploh. Svet Huzjanovih slik ni simulaker, pač pa neznani večno znova porajajoči se in izginevajoči brezbrežni svet, v katerem hodiš in hodiš naprej, dokler se v svojem tavanju na koncu ne zgrudiš in izgineš v tišino vsega bivajočega. Hkrati je to tudi svet, kjer se vsi cvetovi darovanj, skrivnosti, nedolžnosti in neodvrljivega minevanja strnejo in zgostijo v preprostost lilij na polju.

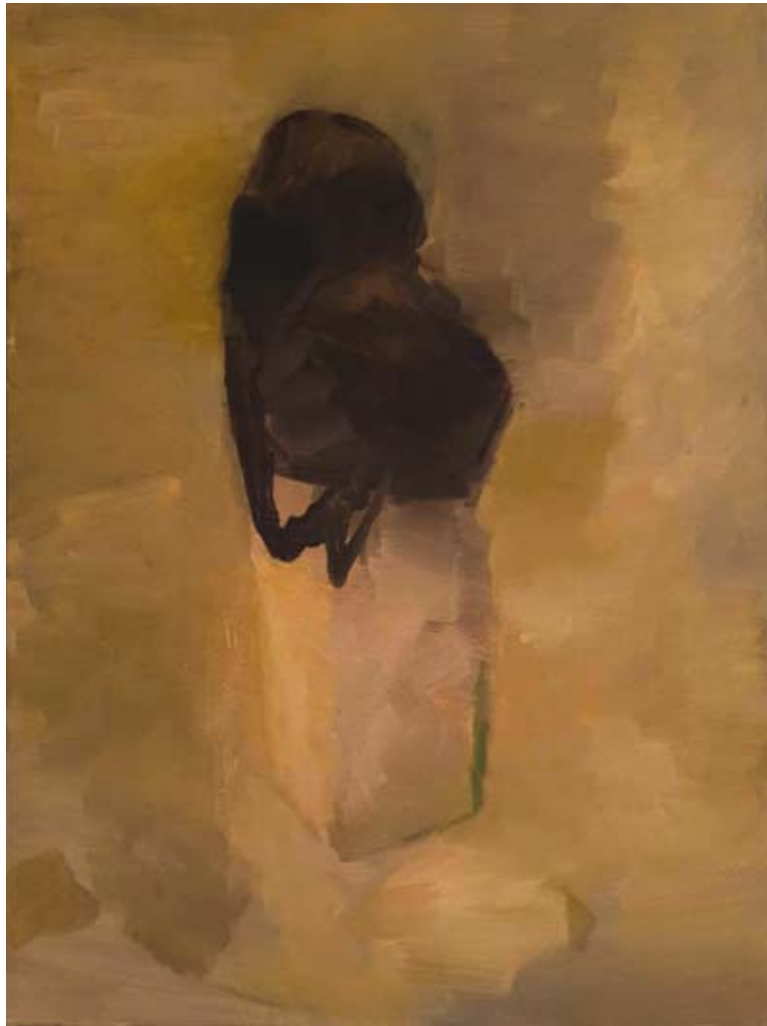
⁷ Haruki Murakami, *South of the Border West of the Sun* (1992). Slov. prevod Majda Kompare, *Južno od meje, zahodno od sonca*, Mladinska knjiga, Ljubljana 2005, 196.

⁸ Jure Mikuž, *Nema zgovornost podobe*, Domus (Zbirka Sopotja), Ljubljana 1995, 10.

⁹ Alain Corbin, *Historie du silence. De la Renaissance à nos jours* (2016). Slov. prevod Jedrt Lapuh Maležič, *Zgodovina tišine od renesanse do danes*, V.B.Z., Ljubljana 2020, 11.

Ples, 2005, 35 x 45 cm, olje na platnu

Ptičji mladič, 2014, 60 x 45 cm, olje na platnu

Nastavki tesnobe, 2013, 200 x 110 cm, olje na platnu

Dvorišče življenja, 2013, 150 x 120 cm, olje na platnu

Satan tango, 2016, 90 x 70 cm, olje na platnu

V otoku zbrano prostranstvo veselja, 2017, 80 x 70 cm, olje na platnu

Gnezdilke, 2020, 120 x 80 cm, olje na platnu

Gnezdilke – Plesalke, 2020, 120 x 80 cm, olje na platnu

Polovična svetloba, 2020, 120 x 100 cm, olje na platnu

Uporna bridkost, 2020, 100 x 80 cm, olje na platnu

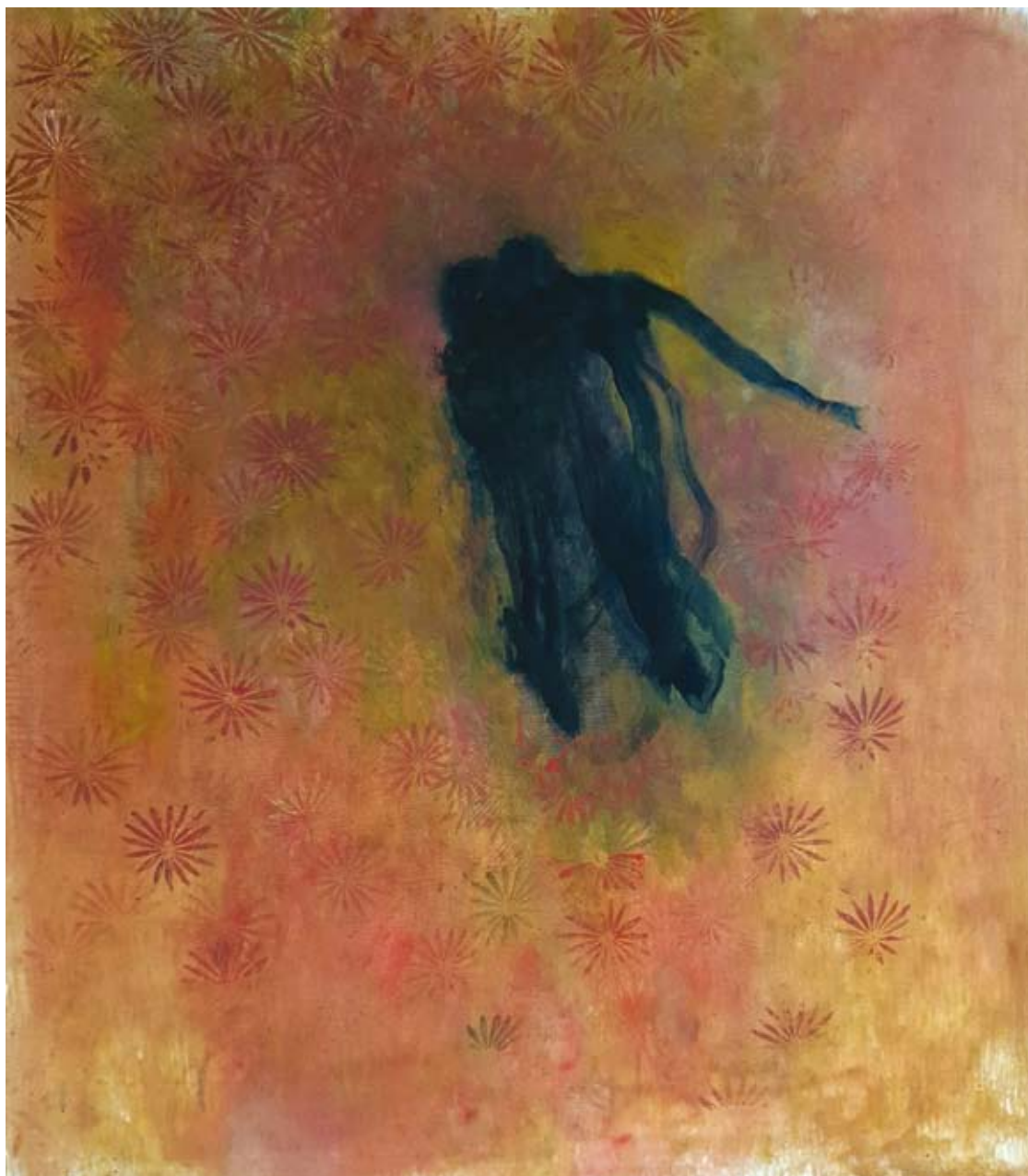

Tu skozi se preživi, 2020, 80 x 70 cm, olje na platnu

Izza sveta, 2020, 100 x 60 cm, olje na platnu

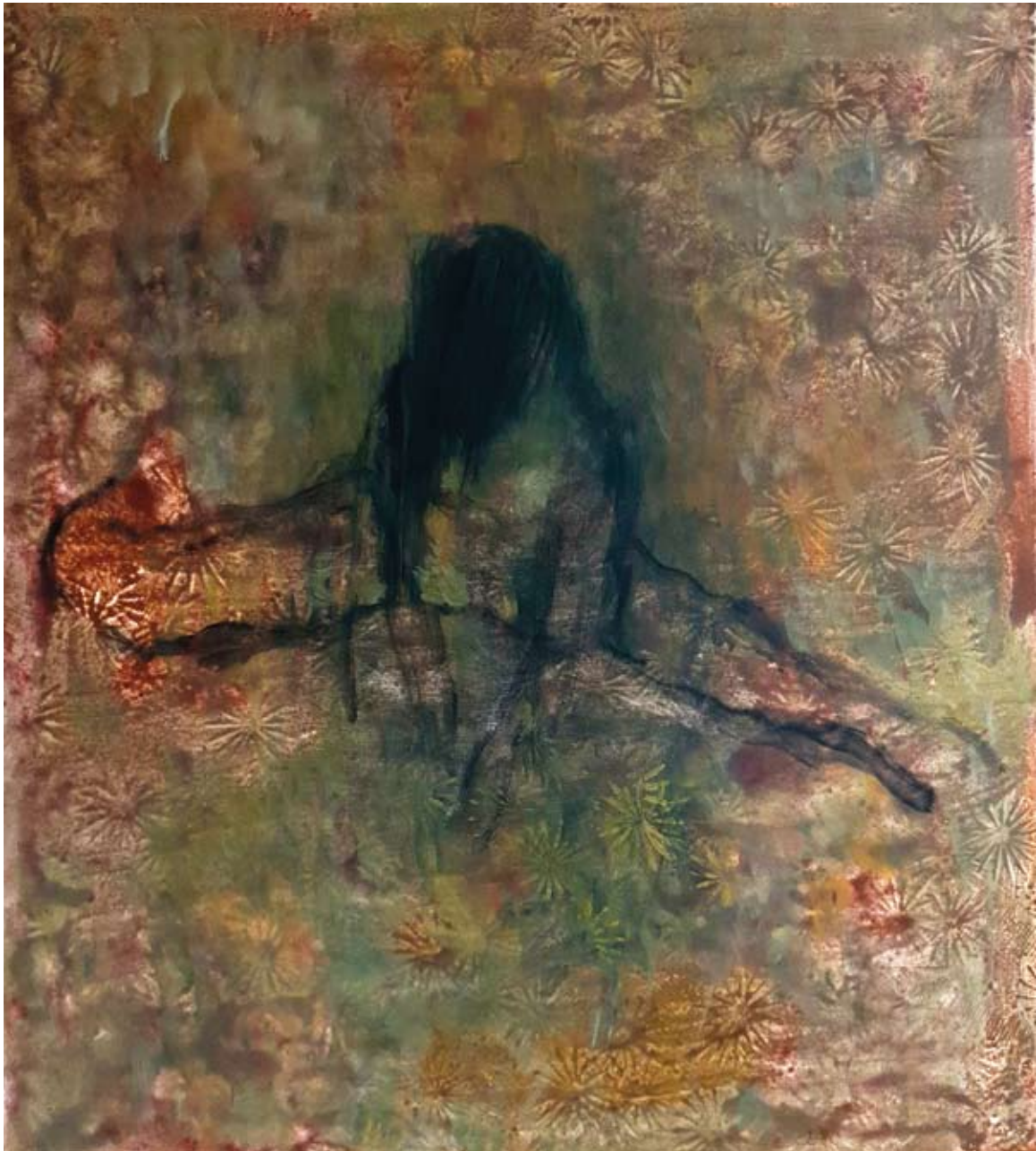

Strmina srca, 2020, 90 x 80 cm, olje na platnu

Blodobodka, 2020, 100 x 60 cm, olje na platnu

Cvetno naročje, 2020, 90 x 80 cm, olje na platnu

Cvetožer, 2020, 60 x 50 cm, olje na platnu

Milojka, 2020, 60 x 50 cm, olje na platnu

Melanbolija, 2020, 100 x 70 cm, olje na platnu

Pesnik MV pod oblaki, 2020, 80 x 70 cm, olje na platnu

Deklica v vrtu – Ančka, 2020, 90 x 80 cm, olje na platnu

Preskakovalec sreče, 2020, 120 x 80 cm, olje na platnu

ZDENKO HUZJAN

Rojen je bil 13. 9 1948 v Lendavi. Diplomiral je na Akademiji likovnih umetnosti, oddelek za slikarstvo v Ljubljani (1972) kjer je obiskoval tudi specialko za slikarstvo (1972–1974). Na Univerzi v Ljubljani je leta 1988 pridobil naziv *Priznanje pomembnih umetniških del*. V naziv rednega profesorja za slikanje in risanje na Univerzi v Ljubljani je bil imenovan leta 1997.

Predstavil se je na 123 samostojnih razstavah, od tega na 6 retrospektivnih;
Zdenko Huzjan. Slike in risbe 2000–2008, Mestna galerija, Ljubljana 2009
Zdenko Huzjan – slike, Galerija Murska Sobota, 2008
Zdenko Huzjan – retrospektivna razstava risb, MGLC, Ljubljana 2000
Huzjan. Monografska razstava, Galerija Murska Sobota, Murska Sobota 2000
Zdenko Huzjan, slike – retrospektivna razstava, Moderna galerija, Ljubljana 1995
Zdenko Huzjan, grafike 1983–1994, pregledna razstava, Galerija likovnih umetnosti, Slovenj Gradec 1994
in preko 420 skupinskih razstavah u Sloveniji in tujini.

Za svoje ustvarjalno delo je prejel 30 nagrad in priznanj, med njimi najpomembnejše

Nagrada prešernovega sklada, Ljubljana 1988
Nagrada Riharda Jakopiča, Ljubljana 2002
Župančičeva nagrada, Ljubljana 2005
Nagrada strokovne žirije Zveze grafičnih umetnikov Madžarske, IV. mednarodni bienale crteža, Plzen 2004
Častna diploma, IV. International Art Triennale, Majdanek 94. Panstwowy Muzeum na Majdanku, Lublin 1994
Odkupna nagrada Albertina, 2. Bienale slovenske grafike, Otočec 1992
Nagrada Novega Mesta za grafiko, I. Bienale slovenske grafike, Otočec 1989
Odkupna nagrada Moderne galerije Ljubljana, 10. međunarodna izložba originalnog crteža, Rijeka 1986
Odkupna nagrada mesta Nikšič, 4. septemberski likovni salon mladih, Nikšič 1982
Premija, Panonia 77, Szombathely-Eisenstadt-Murska Sobota 1977.

Njegova dela se nahajajo v zbirkah muzejev in zbirateljev u Sloveniji in tujini (izbor): *Moderna galerija Ljubljana*, *Mestna galerija Ljubljana*, *Mestni muzej Ljubljana*, *Umetnostna galerija Maribor*, *Muzej in galerija Murska Sobota*, *Muzej Lendava/Lendva*, *Obalne galerije Piran*, *Dolenjski muzej Novo Mesto*, *Mestna galerija Ingolstadt*, *Albertina Wien/Dunaj*, *Kabinet grafike JAZU Zagreb*, *Muzej savremene umetnosti Split*, *Likovni salon Cetinje*, *Gradska galerija Nikšič*, *Zbirka NLB Ljubljana*, *Zbirka BTC Ljubljana*, *Zbirka Merikator Ljubljana*, *Zbirka Riko Ribnica*, ter privatnih zbirkah.

Huzjanova ustvarjalnost prehaja tudi v literaturo, prepoznan je kot pesnik in esejist. Njegove pesniške zbirke:

Mačubice (1992), *Znamenja* (1993), *Živalice* (1994), *Mačubice* (1997), *Solea krema* (2004), *Priključki* (2006)
Zapestja (2008), *Tišinasto* (2012) in proza: *Mušji ples* (2019).

Biografija in bibliografija do 2010 v:

Nadja Zgonik: *Zdenko Huzjan*, Pomurska založba, Monumenta Pannonica, 174 str., Murska Sobota 2001;
Robert Inhof: *Notranje ravnanje. Figura v slikarstvu Zdenka Huzjana / Inner Handling. Figure in the Painting of Zdenko Huzjan* z dodatkom Nataša Smolič: *Nagovor slike / Picture, talk to me in/and Zdenko Huzjan: Poti nezavednega / The Ways of the Subconscious*, KUD POLIS, 228 str, Ljubljana 2010.

Samostojne razstave 2010–2020

2020

Zatišne lege. Zdenko Huzjan. Galerija ArtKIT, Maribor, 16. 6.–10. 7.

2019

Zatišna lega. Zdenko Huzjan. Galerija Equrna, Ljubljana, 8. 10.–8. 11.

Zdenko Huzjan. Galerija Ajngel, Varaždin (CRO), 28. 6.–14. 7. 2018

Homage Milan Vincetič. Zdenko Huzjan (slike), Študijska knjižnica Murska Sobota, 3.12.

2016

Zašëm. Zdenko Huzjan (risbe). Galerija DLUL, Ljubljana, 12. 9.–2. 10.

Memento. Unser leben ist ein schatten–Kakor senca so naši dnevi.

Hermann Falke–Zdenko Huzjan. Koroška galerija likovnih umetnosti, Slovenj Gradec, 3. 6.–28. 9.

Telo spoznanja. Zdenko Huzjan (slike)– Anja Kranjc (kipi)– Nataša Prosenč Stearns (video). Dvorec Novo Celje, Žalec, 20. 5.–30. 9.

Zdenko Huzjan. Galerija Miklova hiša, Ribnica, 25. 2.–27. 3.

- 2015
Zdenko Huzjan. Telo kot metafora/The Body as Metaphor – slike. Galerija KiBela, Multimedijski center KIBLA, Maribor, 19. 6.–11. 7.
Zdenko Huzjan. Tako zdaj kot prej – slike. Pilonova galerija Ajdovščina, 8. 5.–31. 5.
Zdenko Huzjan: Noč je globlja od neba. Iz ateljeja. Moderna Galerija Ljubljana, 8. 2.–17. 5.
- 2014
Neimenljivo. Zdenko Huzjan. Galerija Budapest, Budimpešta (H), 23. 6.–23. 7.
Pozabljene smrti. Zdenko Huzjan. Galerija Robin, Murska Sobota, 23. 5.–23. 6.
Neimenljivo. Zdenko Huzjan. Nova galerija DDT, Trbovlje, 21. 2.–6. 3.
- 2013
Neimenljivo. Zdenko Huzjan. Galerija Kresija, Ljubljana, 26. 2.–20. 3.
Zdenko Huzjan. Slike. Galerija Kula, Split (HR), 15. 2.–10. 3.
- 2012
Zdenko Huzjan. Tišinske slike. Razstava slik 1993–2012, Muzej in galerije mesta Ljubljane, Bežigradska galerija 2, 29. 2.–28. 3.
Zdenko Huzjan. Tišinske slike. Galerija PeF, Univerza v Ljubljani, 5. 12. 2011–10. 1. 2012
- 2011
Zdenko Huzjan. Malerei, Stadtische Galerie im Theater, Ingolstat (D), 21. 10.–22. 11.
Zdenko Huzjan, Sodobna risba Galerija Đamija, Bitola (Makedonija), 3.–18. 4.
- 2010
Zdenko Huzjan. Bivanjske lege. Raziskovalna postaja ZRC SAZU, Petanjci, 6. 5.–6. 6.
Zdenko Huzjan. Bivanjske lege. Galerija Equrna, Ljubljana, 2.–19. 2.
Zdenko Huzjan. Pillow of Earth and Heaven (z Istvan Iš Huzjan), Galerija Pietro Wyžej, Upper Silesian Centre of Culture, Katowice (P), 2. 4.–2.5.
- Skupinske razstave 2010–2020
- 2020
DLUPP – horizont. Dvorana Pokrajinske in študijske knjižnice Murska Sobota, 22. 9.–5. 10.
100+. Vrhunci iz Zbirke UGM. Umetnostna galerija Maribor, Maribor, 29. 8.–12. 9. 2021
Osamljenosti. Izrazi tesnobe v „prekmurski“ likovni umetnosti (izbor iz stalne zbirke Galerije Murska Sobota). *Solitudes. Expressions of Anxiety in the Visual Arts from the Prekmurje Region (Selection from the Permanent Collection of the Murska Sobota Gallery).* Pilonova Galerija, Ajdovščina, 19. 6.–30. 8.
16. novomeški likovni dnevi. Dolenjski muzej, Novo mesto, 20. 6.–29. 8.
DLUPP25 let. Galerija Murska Sobota, Ljubljana, 11. 6.–25. 8.
- Osamljenosti. Izrazi tesnobe v „prekmurski“ likovni umetnosti (izbor iz stalne zbirke Galerije Murska Sobota).* *Solitudes. Expressions of Anxiety in the Visual Arts from the Prekmurje Region (Selection from the Permanent Collection of the Murska Sobota Gallery).* Galerija Božidar Jakac, Kostanjevica na Krki, 30. 5.–16. 8.
- 2019
40+ ... Skozi čas in naprej ... 40 let Združenja umetnikov Škofja Loka. Galerija na Gradu, Škofja Loka, 20. 11.–15. 3. 2020
Osamljenosti. Izrazi tesnobe v „prekmurski“ likovni umetnosti. Galerija Murska Sobota, 3. 10.–23. 1. 2020
DLUPP – risba. Dvorana Pokrajinske in študijske knjižnice Murska Sobota, 1. 10.–18. 10.
DLUPP25 let. Galerija ZDSLU, Ljubljana, 10. 9.–4. 10.
1. Mednarodni bienale likovne vizije/1st International biennale Artistic vision Etike(te) Strah/Fear. Dolenjski muzej, Jakčev dom–Galerija Simulaker–Knjižnica Mirana Jarca, Novo mesto, 19. 8.–21. 9.
Majski salon ZDSLU 2019 - slika. Narodni muzej Slovenije, Ljubljana, 15. 5.–15. 8.
Umetnost je! Likovne zbirke Galerije Miklova hiša. Galerija Miklova hiša, Ribnica, 11. 4.–23. 6.
- 2017
Epilog. Prostor, telo in medij v prebajanju. Dvorec Novo Celje, Žalec, 26. 5.– 1. 10.
Zbirka Galerije Miklova hiša v zaokroženem izboru del. Galerija Miklova hiša, Ribnica, 18. 5.– 25. 6.
Dediščina 1989. Študijski primer: Druga razstava Jugoslovanski dokumenti. Moderna galerija, Ljubljana, 26. 4.– 17. 9.
Vis-a-vis. 49 Nord 6 est franc lorraine, Umetnostna galerija Maribor, Maribor, 21. 4.– 20. 8.
Hommage a Tisnikar. Razstava del avtorjev iz stalne zbirke Koroške galerije likovnih umetnosti, Galerija Murska Sobota, 23. 3.–18. 5.
Grafični listi iz zbirke Rudija Ringbauerja. Galerija Media Nox, Maribor, 11. 1.– 25. 2.
- 2016
Voices of Transition. Contemporary Artists from Slovenia. Imago Mundi. Luciano Benetton Collection, 2016.
6. Tisnikarjeva likovna kolonija Kope. Rojstna hiša Jožeta Tisnikarja, Mislinja, 11. 11.– 31. 12.
Novi prostori, nove podobe. Osemdeseta skozi prizmodogodkov, razstavin diskurzov – 1. del/ New Spaces, New Images, The 1980s through the Prism of Events, Exhibitions, and Discourses – Part 1. Moderna galerija, Ljubljana, 14. 10. 2016– 1. 1. 2017
Iz mesta. Umetniška dela iz Ribnice in njene okolice. Miklova hiša, Ribnica, 5. 5.– 5. 6.
Zbirke v gibanju: Hommage a Tisnikar. Zbirka Koroška galerija likovnih umetnosti, Galerija Loža Koper, Mestna galerija Piran, 8. 4.–22. 5.
Zbirke v gibanju: Galerija Murska Sobota. Koroška galerija liko-

- vnih umetnosti, Murska Slovenj Gradec, 18. 3.–29. 5.
 “V navdih.” *Razstava del profesorjev Oddelka za likovno pedagoško Pedagoške fakultete Univerze v Ljubljani*, Šubičeva hiša, Poljane nad Škofjo Loko, 16. 3.–16. 4.
- A Lélektükre (Ogledalo duše)*. *Razstava lendavskih likovnih umetnikov*. A Várnegyed Galéria, Budapest (H), 4. 2.–19. 3.
- Dela pomurskih umetnikov iz stalne zbirke Galerije Murska Sobota*. Galerija Murska Sobota, Murska Sobota, 28. 1.–23. 3.
- 2015
20. *obletnica Slikarske kolonije Primož Trubar Moravske Toplice*. Galerija Murska Sobota, Murska Sobota, 17. 12.–13. 1. 2016
- Razstavljena zbirka. Izbor del iz Likovne zbirke Riko*. Miklova hiša, Ribnica, 17. 12.–17. 1. 2016
- A Different Perspective. Winners – Biennial of Drawing Pilsen. Artwork by the laureates of the Biennial of Drawing Pilsen 1996–2014*. Smetanovy sady, Pilsen (CZ), 21. 9.–18. 10.
- Graphic Art Gallery / International Print Biennial*, City Art Gallery “Boris Georgiev”, Varna (BG) 7. 8.
- Galerijsko svetišče lavreatov*, Galerija prešernovih nagrajencev za likovno umetnost Kranj, 20. 6.–30. 11.
- Die Magie der Kunst: Protagonist der slovenischen Gegenwartskunst 1968–2013 – Magija umetnosti: Protagonisti slovenske sodobne umetnosti 1968–2013*, Künstlerhaus, Wien / Dunaj (A), 6. 2.–29. 3.
- 2014
- Una citta dove lo spirito creativo entusiasmo e soddisfa – Mostra di artisti sloveni da Lendava*, Palazzo Cecchini, Cordovado, 5. 4.–30. 4.
- Körperbilder*, Muzej Werner Berg, Pliberg (A), 10. 5.–31. 10.
- La magia dell'arte: I protagonisti dell'arte Slovena contemporanea 1968–2013 – Magija umetnosti: Protagonisti slovenske sodobne umetnosti 1968–2013*, Azienda Speciale Villa Manin, Corderoipo (Udine) (I), 12. 4.–12. 5.
- 60! Panorama. Razstava zbirke UMG ob 60. obletnici*, Umetnostna galerija Maribor, 11. 4.–2. 11.
- Razstava članov DLUPP*, Slovenski dom Monošter (H), 7. 2.–12. 3.
- Razstava članov DLUPP 2014*, Galerija Murska Sobota, 30. 1.–19. 3.
- Podobe telesa*, Koroška galerija likovnih umetnosti, Slovenj Gradec, 9. 5.–12. 9.
- 2013
- Res-nič-nost – Reality* (Črtomir Frelib, Zdenko Huzjan, Jožef Mubovič, Tugo Šušnik). Ljubljanski grad, Kazemate. Ljubljana, 26. 9.–8. 12.
- Darovnice 2012–2013*. Galerija umjetnina Split, 13. svibanj.
- Materialnost / Materiality / Materialnošč*, KIBLA Portal, Maribor, 19. 4.–15. 9.
- Ob stoletnici rojstva Gabrijela Stupice– Pomurski študenti Gabrijela Stupice iz stalne zbirke Galerija Murska Sobota*, Galerija Murska Sobota, Mala galerija, 4. 4.–22. 5.
- Razstava. 50 let Mestne galerije v Ljubljani / An Exhibition. 50 Years of Ljubljana City Art Gallery*, Muzej in galerije mesta Ljubljane. Mestna galerija, Ljubljana, 6. 2.–13. 4.
- 2012
- Sto let slovenske umetnosti*, Evropska prestolnica kulture, Umetnostna galerija, Hotel Slavija, Maribor, 30. 11.–24. 2. 2013
- Ich habe kein Atelier*, mirko mayer galerie / m-projects, Köln (D), 9. 11.–16. 12.
- Dela pomurskih slikarjev iz stalne zbirke Galerije-muzeja Lendava*, Galerija Lendava, Lendava, 18. 9.–19. 10.
- Dela pomurskih slikarjev iz stalne zbirke Galerije-muzeja Lendava*, Galerija Lek, Ljubljana, 11.–28. 9.
- 2011
- Prisotna odsotnost figure / Ubiquitous absence of a figure (Frelib, Huzjan, Mršnik, Mubovič)*. Galerija Velenje, 3. 2.–12. 3.
- The Best Works of the Biennial of Drawing Pilsen*, Bohemia Bavaria Cultural Centre, Schoensee (D), 7. 4.–24. 4.
- The Best Works of the Biennial of Drawing Pilsen*, Galerie SVU, Bratislava (SK), 20. 9.–9. 10.
- 2010
- Izzivi v keramiki*, Galerija Prešernovih nagrajencev, Kranj, julij–avgust.
- Naključja, slike, risbe, kipi*, Galerija Murska Sobota, 10. 6.–11. 8.
25. *viški likovni salon*, OŠ Vič, Ljubljana, 5.–19. 5.
- Risba na slovenske II. izbor 1940–2009*, Muzej savremene umetnosti, Zagreb, 7.–21. 9.
- Iz zbirke UGM*, Umetnostna galerija Maribor, 8. 4.–9. 5.
2. *mednarodni bienale slikara i kipara, Mediteran 2010*, HAZU, Palača Milesi, Split (CRO), 27. 8.–27. 9.
- Pogled od zgoraj, Društvo likovnih umetnikov Prekmurja in Prlekije*, Galerija Murska Sobota, 4. 2.–4. 3.
- Figuralije iz zbirke Mestne galerije Ljubljana*, Mestna galerija II, Ljubljana, 8. 7.–29. 8.
- Slovenija odprta za umetnost / Slovenia Open to Art – Druga narava*, Mestni muzej Idrija, Razstavišče Nikolaja Pirnata, Idrija, februar; Galerija A. Kosič, Gorizia/Gorica (I), marec; Muzej Radovljiške občine, Galerija Šivčeva hiša, Radovljica, april
- VII. Mednarodni bienale risbe Plzen*, Museum of West Bohemia, Pilsen (CZ), 9. 10.–16. 11.
- Nagrade in priznanja 2010–2020
- 2013 *Plaketa občine Lendava / Lendava közseg plakettjet*. Lendava, 25. 10.
- Monografiji
- 2001 Nadja Zgonik: *Zdenko Huzjan*, Pomurska založba, Monumenta Pannonica, 174 str., Murska Sobota
- 2010 Robert Inhof: *Notranje ravnanje. Figura v slikarstvu Zdenka Huzjana / Inner Handling. Figure in the Painting of Zdenko Huzjan z dodatkom Nataša Smolič: Nagovor*

slike / Picture, talk to me in/and Zdenko Huzjan:
Poti nezavednega / The Ways of the Subconscious, KUD
POLIS, 228 str, Ljubljana

Katalogi razstav (izbor)

- 2019 Robert Inhof, *Zdenko Huzjan, Bitja vmesnega prostora*. 169–205 str., ilustr. V: Robert Inhof, »Osamljenosti. Izrazi tesnobe v »prekmuski« likovni umetnosti (izbor iz stalne zbirke Galerije Murska Sobota«. Galerija Murska Sobota
- 2019 *Zdenko Huzjan, Zatišna lega*, 28 str., ilustr. 21th Century Books, Ljubljana (tekst Miklavž Komelj: *Nežno vztrajanje*)
- 2016 Marko Košan, *Memento: Herman Falke – Zdenko Huzjan*, 60 str., ilustr. Koroška galerija likovnih umetnosti, Slovenj Gradec
- 2014 *Zdenko Huzjan, Neimenljivo*, 24 str., ilustr. Budapešt galeria, Budapest (tekst Pavel Toplak; Nataša Ihan Hren: *Tišinasto odmeva*)
- 2013 *Zdenko Huzjan*, 24 str., ilustr. Galerija Kula, Split (tekst Dalibor Prančević)
- 2013 *Zdenko Huzjan, Neimenljivo*, 12 str., ilustr. Galerija Kresija, Ljubljana (tekst Judita Krivec Dragan)
- 2012 *Zdenko Huzjan, Tišinaste slike*, 20 str., ilustr., Bežigradska galerija Ljubljana (tekst Miloš Bašin: *V zavetju prostora / In the Shelter of Space*)
- 2008 *Zdenko Huzjan, 2000–2008*, Galerija Murska Sobota (tekst Robert Inhof, *Transgresija roba*, Nataša Smolič, *Slika, govori mi*)
- 2006 *Der Baumzweig / drevesna veja: Istvan Ist Huzjan – Zdenko Huzjan*, 68 str., ilustr. Galerie / Galerija Korotan Wien / Dunaj (tekst. Vanja Huzjan: *Begegnung in Wien / Srečanje na Dunaju*)
- 2005 *Zdenko Huzjan, slike / paintings. Poravnave 2000–2005 / Settlements 2000–2005*, 36 str., ilustr. Galerija ISIS, Ljubljana (tekst Ješa Denegri)
- 2004 *Huzjan*, 9 listov/mapa, ilustr. Galerija Prešernovih nagrajencev Kranj (tekst Lev Menaše, Robert. Inhof)
- 2003 *Huzjan: Ugriz Sveta*, 8 str., ilustr. Galerija Deveti dan Murska Sobota (tekst Robert. Inhof: *Motno ogledalo, Gluba Ravnica*)
- 2000 Robert Inhof, *Zdenko Huzjan*, 68 str., ilustr. Galerija Murska Sobota
- 2000 *Zdenko Huzjan, Pregledna razstava risb*, 56 str. ilustr., MGLC, Galerija Tivoli, Ljubljana (tekst: Breda Škrjanc, *Razkošje tišine*, Aleš Šteger, *Oreb*)
- 1999 *Zdenko Huzjan: V zglavniki Zemlje in Neba*, 20 str., ilustr., Obalne galerije Piran (tekst: Andrej Medved *Osamitev, izolacija figure v Huzjanovi sliki (vaje z Deleuzom)*)
- 1998 *Zdenko Huzjan: V zglavniki Neba*, 12 str., ilustr., Galerija Ars Sacra, Maribor (tekst: Dane Zajc: *Tišinaste slike / Bilder der Stille*)

- 1998 *Zdenko Huzjan: Vita peracta*, 32 str. ilustr., Galerija Božidar Jakac, Kostanjevica na Krki (tekst: Marko Košan, Katja Ceglar)
- 1997 *Zdenko Huzjan: Zaupaj svojim ranam*, Galerija Equrna (tekst: Igor Zabel *Roka, uzalo in rana*)
- 1995 *Zdenko Huzjan, Pregledna razstava*, Moderna galerija (tekst: Andrej Medved, *Zaleženost upodobitve. Baconski "prelom"*; Drago Jančar, *Podobe iz predvednosti. Zapiske iz Huzjanovega ateljeja*)
- 1994 *Zdenko Huzjan, lesorezi 1983–1993*, Galerija likovnih umetnosti Slovenj Gradec (tekst: Marko Košan)
- 1990 *Zdenko Huzjan: Ciklus Molka*, Galerija ZDSLU (tekst: Jure Mikuš)

Leposlovje

- 2020 *Zdenko Huzjan, Zatišne lege, pesmi*. 56 str., ilustr., Art-KIT, Maribor
- 2019 *Zdenko Huzjan, "Mušji ples"*. 160 str., ilustr., Založba Pef Univerze v Ljubljani, Ljubljana
- 2012 *Zdenko Huzjan, Tišinasto, pesmi*. 64 str., Zbirka Apokalipsa, No. 55, KUD Apokalipsa, Ljubljana
- 2008 *Zdenko Huzjan, Zapestja, pesni, risbe*. 88 str. ilustr., Založba Littera picta, Ljubljana
- 2006 *Zdenko Huzjan, Priključki, pesmi, slike*. 96 str., ilustr., Založba Littera picta, Ljubljana
- 2004 *Zdenko Huzjan, Solea krema, pesmi, risbe*. 80. str. ilustr., Založba Littera picta, Ljubljana
- 1997 *Zdenko Huzjan, Mačubice, pesmi - risbe*, 156 str. ilustr., Založba Littera picta, Ljubljana
- 1994 *Zdenko Huzjan, Živalice, pesmi - risbe*, samozaložba, Ljubljana
- 1993 *Zdenko Huzjan, Znamenja, pesmi - risbe*, samozaložba, Ljubljana
- 1992 *Zdenko Huzjan, Mačubice, pesmi - grafike*, samozaložba, Ljubljana

Fotografija: Gojmir Lešnjak Gojc

GEOGRAFIJA TIŠIN. ZDENKO HUZJAN. SLIKE.
GALERIJA MURSKA SOBOTA
4. FEBRUAR – 24. MAREC 2021

Cena: 10 €

ISBN 978-961-94816-1-5

9 789619 481615